

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie, że wymagając, by środek ochrony roślin będący przedmiotem importu równoległego miał to samo pochodzenie co produkt odniesienia, Republika Francuska uchybiła zobowiązaniom, które na niej ciążyą na mocy art. 28 traktatu WE;
- obciążenie Republiki Francuskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Udzielenie i utrzymanie pozwolenia na import równoległy środków ochrony roślin pochodzących z innego państwa członkowskiego, gdzie są one legalnie wprowadzone do obrotu, jest we Francji uzależnione od tego, by środek ochrony roślin będący przedmiotem importu równoległego i produkt odniesienia miały to samo pochodzenie.

Skutkuje to ograniczeniem swobodnego przepływu środków ochrony roślin, które jest niezgodne z art. 28 traktatu WE, nie jest uzasadnione względami ochrony zdrowia publicznego, zdrowia zwierząt lub ochrony środowiska, i nie jest proporcjonalne w stosunku do zamierzonego celu.

Skarga wniesiona w dniu 5 maja 2006 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Austrii**(Sprawa C-205/06)**

(2006/C 165/30)

*Język postępowania: niemiecki***Strony**

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: H. Støvlbæk i B. Martenczuk, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Republika Austrii

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie, że nie stosując wszelkich właściwych środków w celu wyeliminowania niezgodności dotyczących postanowień w przedmiocie transferów znajdujących się w dwustronnych umowach zawartych z Koreą, Zielonym Przylądkiem, Chinami, Malezją, Federacją Rosyjską i Turcją dotyczących inwestycji, Republika Austrii nie wykonała obowiązków, które na niej ciążyą na mocy art. 307 ust. 2 traktatu WE
- obciążenie Republiki Austrii kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Artykuł 307 traktatu WE zobowiązuje państwa członkowskie do zastosowania wszelkich właściwych środków w celu wyeliminowania niezgodności z traktatem WE stwierdzonych w umowach zawartych przed dniem 1 stycznia 1958 r. lub przed datą ich przystąpienia do Wspólnot Europejskich.

Komisja uważa, że postanowienia dotyczące swobodnego przepływu płatności związanych z inwestycjami wykonanymi w ramach umów dwustronnych dotyczących inwestycji zawartych z Koreą, Zielonym Przylądkiem, Chinami, Malezją, Federacją Rosyjską i Turcją są niezgodne z traktatem WE. Postanowienia te nie pozwalają bowiem Republice Austrii na zastosowanie restrykcji w przepływie kapitałów i płatności przyjętych przez Radę Unii Europejskiej w oparciu o art. 57 ust. 2, art. 59 i 60 ust. 1 traktatu WE.

Argument rządu austriackiego, zgodnie z którym umowy te nie przesądzą o jego zachowaniu przy głosowaniu w Radzie, jest bez znaczenia. Jedynie istotnym problemem jest to, czy w niniejszym przypadku Republika Austrii jest w stanie zgodnie ze swymi zobowiązaniami międzynarodowymi wprowadzić w życie restrykcje. Nie jest tak na mocy postanowień umów dotyczących inwestycji, o których mowa, zawartych przez Austrię. Z tego samego powodu argument, zgodnie z którym Austria sama nie może zablokować podjęcia przez Radę decyzji podejmowanych kwalifikowaną większością nie przesądza sprawy.

Ponieważ występuje w tym przypadku niezgodność z traktatem WE, Austria ma obowiązek zastosowania odpowiednich środków dla usunięcia tej niezgodności. Jeśli nie dysponuje innymi środkami, może być zobowiązana — w oparciu o orzecznictwo Trybunału — do rozwiązania takiej umowy.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Szegedi Ítéltábla (Węgry) w dniu 5 maja 2006 r. — Cartesio Oktató és Szolgáltató Bt.**(Sprawa C-210/06)**

(2006/C 165/31)

*Język postępowania: węgierski***Sąd krajowy**

Szegedi Ítéltábla .